

κολέθησε πρὸ αὐτῶ, καὶ ἐσημείωσεν, ὅσα ἐμπόρεσε νὰ μάθῃ ἐκ παραδόσεως τῶν ἄλλων ἢ ἀπὸ τινὰ σημεῖα καὶ ἔργα τῶν χειρῶν, ἢ τῶ νοῶς τῶν προγενεσέρων τῶ.

Ще да познае колко време (кѣца) Българскіо нѣзѣкъ съ родителни те падѣжи, а дрѣгн те, макѣръ ѱ ὀνὴ цю нещѣствѣкатъ, не мѣ причинѣватъ нѣкакво безобрѣзѣ ѱ хромотѣ. За дрѣгн те падѣжи мѣже да разсѣждава нѣкоѱ ὀтъ сѣдѣщющѣатъ примѣръ. Оѱ каλοѱ νόμοι κάμνυν τὲς καλὲς πολίτας, οἱ κακοὶ τὲς κακὲς, добрѣ те законѱ правѣтъ добрѣ те граждани, а зѣн те зѣн те, (нѣн тѣко, а лѣши те лѣши те) а ако вѣше написано тоѣ тѣкмо съ ὀбѣтъ, колко щѣше да вѣде пѣ нещѣ довокрѣзѣмѣтелно. Добрѣ те законѱ правѣтъ добрѣ те граждани, а лошѣ те лошѣ те. Тѣкоѱ познаѣ тѣка правѣдата.

(33) Тоѣ щѣмъ, нѣкоѱ го дѣмѣтъ кемъ, дѣмѣкъмъ, вѣдѣкъмъ, сѣгѣкъмъ, а дрѣгн чѣмъ, дѣмѣчѣмъ, вѣдѣчѣмъ, сѣгѣчѣмъ, а дрѣгн сокращѣнно ѱа, дѣмѣѱа, вѣдѣѱа, сѣгѣѱа, каккѣто цю се доказа прострѣнно ѱ въ 24 примѣчѣнѣ на сѣщѣствѣтелныѣтъ глаголъ.

(34) Въ вѣдѣщѣе трѣтѣе ѱ четвѣртѣе, тѣкмо помагѣтелныѣ глаголъ щѣмъ, щѣшъ, щѣ, ѱ множ. щѣме, щѣте, щѣтъ, прѣѣма ѱзмѣнѣ-